

Ivo Pavlečić :

Ö R Ö M

Zuhog az öröm,
vidáman . . .
úgy zuhog, mint a tavaszi eső,
Hej! testvér, kacagó ifjúságom
így még nem látta senki:
nedvesen csillogó, gyönyörű szemmel,
okosan.
És holnap a hegyek mögül feljön a nap
és olyan sárga lesz, mint a húsvéti pogácsa
és én ezt az erős, ezt az új tavaszt
minden izemmel beiszom!
Én ma gyerekjátékot akarok,
bolondos túlköt fújni, nevetni,
és virágot tűzni kócos hajamba
és én rákacagok ma mindenkire,
ha idegen is
és ha ismerősöm . . .
sikoltozni fogok és csuszkálni
a harmattól mosott tarka mezőkön,
amikor a szellő szépre fésüli.
Hadd lássam, hej! hogy az a hajnali ég
ma kékebb-e, mint tegnap és tavaly
s a patak túkrét, melybe nagy kacéran,
magát kelleve, a hegy belekukkant,
vajh eltöri-e kacsázó kődarab?

Hej gyerekem, hej! pajkos gyermekem . . .
Pajkos vagyok?
Hiszen az erdő susog,
hiszen a kispatak csörög . . .
Vigyázz, hogy meg ne ölje valaki
az örömöd . . .

Hát jöjjön a gyilkos-kedvű akárki,
én nem halok meg, s mégis örülök!
És holnapra minden szebbé lesz ezerszer,
és teljesek és tiszták az örömölk!
Holnap, testvéreim, holnap kezdődik az élet.
Hej!

HOLNAP KEZDŐDIK AZ ÉLET.

(Horvátból fordította: GAL LÁSZLÓ)